

تبیین معیارهای برنامه ریزی و طراحی مفهومی اکو کمپ کویری با رویکرد توسعه پایدار^۱

محمد علی زمانی^۱، بابک فدوی انبیائی^۲

۱- پژوهشگر دوره تحصیلات تکمیلی معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد اسلامشهر (mazamani2020@gmail.com)

۲- عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد اسلامشهر، (fadavi@iiau.ac.ir)

چکیده

امروزه اکوتوریسم به عنوان یکی از پرجاذبه ترین شاخه‌های گردشگری در بین جوامع، جایگاه ویژه‌ای یافته است باتوجه به این امر در نواحی کویری و بیابانی اهمیت قابل توجهی پیدا کرده است و بسیاری از کشورهای بهره‌مند از اراضی کویری و بیابانی به واسطه‌ی سیاستگذاری و برنامه‌ریزی مناسب توائیسته‌اند در راستای توسعه‌ی پایدار اکوتوریسم در این نواحی گام‌های موثری بردارند. طراحی اکوکمپ کویری با رویکرد افزایش توسعه پایدار مدنظر قرار گرفت. در این راستا سوالی که مطرح می‌شود این است، که سهم معمار در طراحی این مجموعه چیست و معمار چگونه می‌تواند باتوجه به زمینه و بستر طرح که کویر می‌باشد به طراحی این مجموعه پردازد و چه احکامی را در طراحی این مجموعه توریستی باید مدنظر قرار دهد. چنین فضایی باید ضمن بهترین شکل پاسخگویی به نیاز کاربران (طبیعت گردان) شرایط حضور کنترل شده آنها را برای اقامت محدود چند روزه در کویر فراهم آورد. علاوه بر آن در طرح مجموعه توریستی در کویر، توجه به ظرفیت‌ها و پتانسیل‌های فرمال و کارکردی محیط کویری، در خلق طرح‌مایه و ساخت مایه معماری ضروری است. در این طرح سعی می‌گردد کلیه اصول اکوتوریسم که مواردی چنین استفاده از قالب طراحی اقلیمی، به کارگیری انرژی خورشیدی، تفکر و نمایش آثاری در باب عشق الهی و آثار باستانی (باتوجه به پتانسیل‌های موجود در کویر، نظیر آسمان، سکوت و آرامش کویر و حالت روحانی که به هر بیننده دست می‌دهد). توجه به ظرفیت‌ها و پتانسیل‌های فرمال و کارکردی محیط کویری، در خلق طرح‌مایه و ساخت مایه معماری توجه درونگرایی و حیاط مرکزی، فرم‌های نرم همخوان با زمینه، پایداری، توسعه پایدار، عنصر گرانبهای آب، باد مطلوب (بادگیر)، سازه‌های چادری، در نظر گرفتن سایبان و توجه به نورپردازی مجموعه در شب و.... به کار گرفته شود.

واژه‌های کلیدی: اکوتوریسم، اکوکمپ، کویر، توسعه پایدار

۱- مقدمه

امروزه، گردشگری یکی از مهم‌ترین عوامل مولده ثروت و اشتغال در دنیا شناخته شده و به مثابه‌ی موتور اقتصادی رشد و پیشرفت کشورهای توسعه یافته و در حال توسعه در عرصه‌ی جهانی به شمار می‌آید. در این میان، همگام با آگاهی روزافزون نسبت به علوم طبیعی و شناخت محیط زیست در سراسر جهان، گردشگری طبیعی (اکوتوریسم) به عنوان یکی از پرجاذبه ترین شاخه‌های گردشگری در بین جوامع، جایگاه ویژه‌ای یافته است. مقصود گردشگری، یک منطقه جغرافیایی است که در آن تمامی خدمات و زیرساخت‌های مورد نیاز گونه خاصی از بازار گردشگری، در آن فراهم است. [۱]

^۱ این مقاله از بایان نامه کارشناسی ارشد آقای محمد علی زمانی استخراج شده است.